

jeg gjøre ham opmærksom paa Et, og det er, at den midlertidige Bevilling, vi her forlænge, er given ved Lov af 1ste April dette Aar, og at den Lov, der senere er given, og den, der herved gives, ere kun Forlængelser af den den 1ste April givne Bevilling med samme Indhold. Selsølgelig vil det ærede Medlem da forstaa, hvad der i den Text, som her er gjentagen, maa forstås ved „det Forslag til Finantsloven for bemeldte Finantsaar, der er fremlagt paa Rigsdagen.“ Seg skal kun holde mig til dette enkelte Spørgsmaal. Det ærede Medlems øvrige Bemærkninger skal jeg, som sagt, foreslaa ham at udvikle for os Bantkundige udenfor Salen.

Winther: Seg kan saa godt forstaa, at der er Mange, som helst vilde have, at denne Sag skulde gaa igjennem Thinget, uden at der fremkom nogenjohmhelst Udtalelse; thi saa kunde man tillade sig enhverjohmhelst Fortolkning deraf ude i Landet; det stod aabent for Enhver at kunne fortolke den paa sin Maade. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som regnede sig til de Bantkundige her i Thinget, glæder det mig at kunne slutte mig til, naar han fremstiller sig som en af dem, der ere vantkundige. Seg skal altsaa aldeles ikke have Noget imod at gaa ind under samme Kategori som han med Hensyn til denne Sag. Seg vil kun bemærke, at det forekommer mig, at man trængte til at faae at vide, hvorledes det kunde være muligt at gaa ind paa denne Lov, da man har gjort saa mange svære Ophævelser med Hensyn til nogle Strids-spørgsmaal paa Finantsloven, og der blandt dem er nogle, med Hensyn til hvilke det ikke kan være muligt Andet, end at de blive foregrebne endog-saa ved at udføre den foreliggende Lov aldeles loyalt. Seg siger f. Ex. til Universitetsbevillingen, idet det kunde blive saalebes, at det blev nødvendigt at afholde Udgifterne, og at man kom til Underkubet. Naar nu det sker, og Regjeringen saa vil følge de tidligere Regler, er det Noget, der er fket mange Gange, at Kultusministeriet har uden Bevilling af Rigsdagen laant Penge enten af Kommunitetet eller af Statskassen til at dække Universitetets løbende Udgifter med. Seg vil altsaa spørge: Komme vi ikke her til at præjudicere Afgjørelsen med Hensyn til eet af de Spørgsmaal, der nu opstilles som et vigtigt Strids-spørgsmaal, men som for Næsten efter min Mening er et aldeles uvigtigt Spørgsmaal, som aldrig burde være Gjenstand for Strid, eftersom det nu er anerkjendt fra de fleste Sider, navnlig fra Demokratietts Side, at Universitetet ikke eier nogen særlig Formue, og eftersom det altsaa vilde være besynderligt, at man ikke til at dække et Statsinstituts Underbalance kunde laane hos den almindelige Statskasse, men at man absolut skal tage det af, hvad der ligger i den særlige Kasse. Seg siger, at her er et af de Spørgsmaal, som

Regjeringen loyalt kan komme til at præjudicere, naar denne Lov bliver given og kommer til at gjælde til Finantsaarets Udgang. Det er der ingen Tvivl om. Om Regjeringen ikke kan begynde at bygge et Pantferkstib efter denne Lov, vil jeg ikke udtale mig bestemt om, men det forekommer mig, at der kunde tænkes det Tilfælde, at man kom til at staa stille med Arbeidet paa Orlogsværftet, hvad Regjeringen ikke kunde forsvere, og saa kom det til at begynde paa et Skib, og da dette er ganske vist, at der har været nogen Stemning derved i det ene Thing, kunde det tænkes, at det maatte blive ei saadant Pantferkstib, som det maatte gaa til at bygge. Det kan man aldeles ikke være sikret imod ved den Bevilling, der her foreligger; thi blandt de løbende Udgifter er der Arbeidspenge til Folk paa Værftet. Det forekommer mig igrigt, at naar denne Lov er bleven given, blive vi nødt til at indgaa paa Overenskomst angaaende Finantsloven for indværende Aar; thi det vil da vise sig, at naar vi have kunnet indbringe flere af disse Ting her, vilde vi ikke uden Haarløveri kunne vedblive at modsætte os Overenskomst, og da der er et enkelt Punkt blandt dem, der er Gjenstand for Strid, som jeg er absolut imod og ikke vil stemme for, kan jeg ikke ønske, at vi blive tvungne ind paa denne Overenskomst. Der hør, efter min Mening, helst være saa stor Frihed i saa Henseende som muligt. Det er imidlertid Noget, jeg ikke skal opholde Thinget længe med; men naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) sagde, at han ikke kjendte mine Planer, er det jo ogsaa noget aldeles Ueggyldigt; thi jeg er ikke den, der styrer Landet, og jeg har intet Ansvar for Andet, end hvad jeg stemmer for. Det ærede Medlem vil have Lov til at stemme for Loven og saa intet Ansvar have for det. Ja, det er meget bekvemt; men det vil vist ikke blive accepteret fra alle Sider. Naar man har sagt Ja til, hvad Regjeringen foreslaar, har man erkjendt, at man burde sige Ja dertil; thi ellers vilde man ikke have sagt Ja, og dermed vil man have godkjendt de Planer, Regjeringen har havt ved at forelægge Forslaget. At det ærede Medlem ikke vil have Ansvaret for Anvendelsen af Loven, behøver jeg ikke at tale videre om. Den Feil har jeg heldigvis ikke begaaet, at jeg har sagt, at han har Ansvaret derfor. Derfor har jo Regjeringen Ansvar overfor Rigsretten, og det er jo et forfærdeligt Ansvar. Det have vi set ved flere Leiligheder, f. Ex. da den provisoriske Lov udkom. Det er rædsonnt at tænke sig at paatage sig et saadant Ansvar. Kan det imidlertid gaa saefrit med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, gad jeg i Grunden vidst, om ikke ogsaa de andre Smaapunkter kunde gaa med, uden at man egentlig tog Skade ved at bære Ansvaret; men ganske vist, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har intet Ansvar; det tilliger